

Георгиев од Стење, Преспанско, Илија Дигалов заминува за Македонија, каде дејствува во Горна Преспа. Во пролетта на 1920 година дејствуваат во Кичевско, а во текот на летото - во Охридско. Зимата на 1920-1921 година ја поминуваат во Албанија, а во пролетта дејствуваат во Преспа. Со другарите Дигалов воспоставува мрежа на Внатрешната македонска револуционерна организација, организира јатаци и го казнува соработниците на власта.

Во 1921 година заминува за Бугарија, но е предаден и во борба во Мариово е ранет. Се крие кај јатаци во Прилепско. По нова борба крај Вардар се враќа и се повлекува во Албанија. Делува во Костурско, а потоа преку Албанија поминува во Преспа, каде дејствува до зимата.

Во Албанија контактира со Христо Цветков и Крсто Љондев, преставници на Македонската федеративна организација, кои во соработка со автономистите на Александар Протогеров се обидуваат да ги воспостават раководните органи на албанска територија. Дигалов сметаше дека не може да се ангажираме македонскиот народ за странски интереси и дека Македонија е достоинствена да го издржава македонското движење.

Во пролетта на 1922 година продолжува со своите активности во Горна Преспа, во мај се префрла во Костурско, а потоа ги организира селата во Мала Преспа, кои во тоа време се во грчка територија. Во 1922 година Дигалов заедно со четворица свои четници е предаден на грчките власти за 20 000 драхми. Во борбата која се развива со грчка жандармерија Дигалов загина заедно со својот другар Стојан Георгиев на 26 ноември 1922 година кај Корчанското село Глобочани (Албанија).

Загубата на Илија Дигалов е оценета како една од најголемите за ВМРО во Западна Македонија пред 1924 година. Преспанското војвода Дигалов е наследен од Петар Ангелов.